

PÄÄKIRJOITUS

TEKSTI KATI ILOMÄKI

Punaviiva, hopeareunus

Viime vuoden marraskuussa olin ensimmäistä kertaa Taekwondoliiton syyskokouksessa ja samalla ensimmäistä kertaa äänestin seurani valtuuttetuna. Tapahtuma oli historiallinen muutoinkin kuin vain minulle: 73 prosentin äänestysaktiivisuus nousi tämän vuosituhannen ennätykseksi, joka kuvastaa kentän elinvoimaisuutta ja halua soutaa suurta venettä johonkin suuntaan. Jäsenseurat valitsivat liitolle puheenjohtajan seuraavalle nelivuotiskaudelle ja hallitukseen kaksi jäsentä. Puheenjohtajakisa ei olisi voinut olla tiukempi. Istuva puheenjohtaja **Iiro Suorela** voitti hallituksen sisältä tulevan haastajan **Kari Sirviön** yhdellä äänellä.

Miesten eroja saa julkisesta keskustelusta hakemalla hakea. Vaalityö on perinteisesti hoidettu suoraan äänivaltaisten seurojen puheenjohtajien ja hallitusten suuntaan. Samanlainen kuumien linjojen käyttö on tuttua puolueiden puheenjohtajavaaleissa. Toki ehdokkaat olivat vastanneet liiton kotisivujen vaalitenttiin ja keskustelivat Suomitaekwondon tilasta kokouksessa ansiokkaasti.

Molemmat ehdokkaat lupailivat ottaa kaikkia huomioon, niin urheilijoita kuin kuntoliikkuja. Riviharrastajien paitsioon jäämisen myönsi kumpikin ja ottelijoiden uusia kriteerejä maajoukkueeseen puolusti niin ikään kumpikin. Sirviö on yhtä sitoutunut kriteeripäätökseen kuin Suorelakin. Voidakseen hakea edustamaan Suomea, ottelijan täytyy saada G1-

mitali vähintään kahdella otteluvoitolla. Maajoukkuevalmentaja **Jesús Ramalín** kynästä syntynyt ja hallituksen hyväksymä kriteeristö on herättänyt osassa kenttää vastustusta, mutta puheenjohtajaa vaihtamalla ei helpotuksia vaati-mustasoon ollut mahdollista saavuttaa.

Vaalien ratkaiseva teema olikin taloudenpito. Jotakuinkin jokainen hallitukseen pyrkivä mainosti kokouksessa taloudenpitotaitojaan. Olympiavuodesta pystyi odottamaan kovaa paukkaa, ja miinuksella oltiin muutama tuhat euroa. Rio ei kuitenkaan ollut viime vuoden budjettiarvion murheenkryyni. Arvioissa ei ollut otettu huomioon liiton työntekijöiden palkkojen työnantajamaksuja. Myös tuotoltaan vaimeiksi jääneiden leirien päätteeksi ei todellisia lukuja ollut päivitetty budjettiin viivan alle, vaan jatkettu matkaa arvioiden varassa.

Karu totuus ja arkun pohjan näkyminen paljastui loppuvuodesta. Siksi hallitus on tämän vuoden talousarviossa ottanut pessimistisen kannan ja leirit esimerkiksi on arvioitu nollassa tuottoisiksi. Nykyisessä budjetissa irvistää 35 000 euron aukko. Pelastustoimena opetus- ja kulttuuriministeriöltä haetaan vastaavaa korotusta tukeen, mutta toiveet sen saamiseksi ovat laihat.

Kokouspäivä äänestyksineen oli pitkä, ja kun budjettiin päästiin alkuiltasta, vallitsi salissa väsynyt tunnelma. Sihteerin pudotellessa lukuja seuraväki kuunteli hiljaa. Ehdotus korottaa sekä seurojen jäsenmaksua 25 eurolla että

harrastajien lisenssimaksuja viidellä eurolla hyväksyttiin ilman keskustelua. Edellisen kerran korotuksia on tehty kolme vuotta sitten.

Liiton suurimmat tulovirrat kertyvät muualta kuin jäseniltä. Viime vuonna seurojen jäsenmaksut kattoivat noin neljä prosenttia ja lisenssimaksut 12 prosenttia tuloista. Taekwondoliiton rahoitus pohjaakin 34-prosenttisesti OKM:n tukirahaan ja 13-prosenttisesti muihin avustuksiin muun muassa Olympiakomitealta. Suuri osa lopuista tuloista muodostuu niin kutsutusta läpilaskutuksesta, jolloin liitto esimerkiksi maksaa majoituksen kilpailupaikalla, mutta laskuttaa summan myöhemmin urheilijan seuralta. Varainhankinnan pohjan laajentaminen – oli se tapahtumista, sponsoreilta tai projektituista saatua – lieneekin nyt uuden hallituskauden to do -listan kärjessä. Mahdollista on tietenkin myös leikkaaminen. ♦

Kirjoittaja on toiminut päätoimittajana elokuusta 2016 lähtien. Hän on kuntoliikkuja ja Suomen Taekwondoliiton pääsihteerin puoliso.